

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

14 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Дроботової Тетяни Борисівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Дроботову Тетяну Борисівну** (далі – Кандидат), яка є суддею Вищого господарського суду України, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. На звернення Ради надійшла інформація (додаток 8) про те, що Департаментом спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (далі – ДСР ГПУ) здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42013110000001050 за підозрою колишнього Голови Вищого господарського суду України Татькова В.І., його колишнього заступника Ємельянова А.С. (нині суддя Вищого господарського суду України) та колишнього головного спеціаліста канцелярії (на правах відділу) управління документального забезпечення Вищого господарського суду України Катасонової Є.Б. у вчиненні злочинів проти правосуддя – втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, тобто у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України (далі - Кримінальне провадження).

Кримінальне провадження розпочато за фактом здійснення вищими посадовими особами Вищого господарського суду України систематичних втручань в автоматизовану систему документообігу суду (далі – АСДОС). У процесі досудового розслідування були встановлені факти здійснення тиску на суддів Вищого господарського суду України, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. Причому таке втручання здійснювалося організаторами злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування.

У порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду щодо об'єктивності, вірогідності (випадковості) розподілу справ, черговості та рівної кількості справ для кожного судді, з 01.01.2011 р. у Вищому господарському суді України було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому значна кількість спеціалізацій мала

штучний характер та фактично дублювалися.

Досудовим розслідуванням на цей час встановлено 10 546 випадків розподілу справ (заяв) на одного суддю Вищого господарського суду України (безальтернативно) у так званих «тотожних» спеціалізаціях та 10 816 випадків внесення до автоматизованої системи документообігу Вищого господарського суду України недостовірних відомостей щодо можливості участі судді в автоматизованому розподілі справи (касаційної скарги).

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитали 30 суддів Вищого господарського суду України. Усі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас при явних ознаках неправомірності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між суддями Вищого господарського суду України вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до указаних протиправних дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження.

Неухильно слідуючи принципу презумпції невинуватості, Рада не робить стверджувальних висновків про причетність Кандидата до зазначених злочинів, що розсідуються. Проте наявна інформація з кримінального провадження дає обґрунтовані підстави вважати, що ним встановлені факти тривалого існування в Вищому господарському суді України негативної неформальної практики щодо організації розподілу справ. Така практика мала можливість утвердитися в Вищому господарському суді України лише за активної чи мовчазної згоди з нею суддів цього суду з нехтуванням принципу незалежності судді.

Призначення будь-якої особи на посаду судді має відбуватися з урахуванням її минулої професійної діяльності та того, як вплине перебування цієї людини на посаді судді під кутом зору необхідності підвищення рівня суспільної довіри до суду.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» встановлює, що суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Статтею 5 Кодексу суддівської етики визначено, що незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду.

Наведені факти свідчать, що Кандидат протягом тривалого часу не лише не вчиняв активних дій з метою припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ, але й щонайменше пасивно сприяв цим процесам. А коли ці факти було викрито, не вживає активних дій з метою сприяння ефективному розслідуванню цих справ. Це свідчить про порушення Кандидатом основоположних засад принципу незалежності судді.

2. Відповідно до даних декларації доброчесності, що міститься у [досьє кандидата на посаду судді](#), Кандидат підтвердила, що вона зазначила достовірні відомості у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави (арк. 42-44 досьє Кандидата). Однак,

Громадська рада доброчесності виявила дані, які спростовують це твердження Кандидата. Так, членом своєї родини Кандидат вказує свого чоловіка – Дроботова Анатолія Івановича. Громадська рада доброчесності має інформацію про належність з 2015 року на праві власності Дроботову Анатолію Івановичу двох земельних ділянок за адресою Київська область, Броварський район, с. Літки площею 0,04 га та 0,25 га. (додаток 1, додаток 2, [Досьє кандидата на посаду судді](#), арк. 319).

При цьому ні в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2015 р. від 30.03.2016 року ([додаток 3](#)), ні в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 р., поданій 28.10.2016 р. ([додаток 4](#)) ці земельні ділянки не зазначені.

Зазначене дає можливість зробити висновок про недостовірність відомостей у деклараціях Кандидата за 2015 р.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру МВС (додаток 5) чоловіку Кандидата Дроботову Анатолію Івановичу на праві власності належать два транспортних засоби марки MERCEDES-BENZ модель ML 350 2010 р. випуску (дата реєстрації 15.03.2014 р.) та 2013 р. випуску (дата реєстрації 27.08.2013 р.), при цьому в деклараціях за 2014-2015 роки Кандидат вказувала лише один автомобіль 2013 р. випуску.

Зазначене дає можливість зробити висновок про недостовірність відомостей у деклараціях Кандидата за 2014 – 2015 роки.

Відповідно до статті 18 Кодексу суддівської етики суддя повинен бути обізнаним про свої майнові інтереси та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї.

Громадською радою доброчесності було отримано лист від Кандидата (додаток 9) в якому Кандидат вказує про те, що майнові декларації вже були предметом перевірки під час надання висновків компетентними органами в порядку Закону України "Про очищення влади", якими встановлено співрозмірність доходів із витратами родини. Про те що під час таких перевірок Кандидатом надавались всі необхідні правостановлюючі документи та письмові пояснення на підтвердження достовірності даних, зазначених у відповідних деклараціях.

Оскільки Громадська рада доброчесності не отримала відповідних документальних підтверджень від Кандидата, а невідповідність відомостей у деклараціях підтверджена додатками до Висновку Рада вважає, що наведених фактів достатньо для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності і професійної етики.

Додаткова інформація про Кандидата.

Громадська рада доброчесності інформує про те, що на портал Ради надійшло звернення, в якому, з посиланням на матеріали [ЗМІ](#), вказується, що в 2009 році начебто син Кандидата Сергій Анатолійович Дроботов, на той час старший лейтенант СБУ, керуючи моторним катером «МАХУМ 1800-МХ» на р. Десенка протаранив дерев'яний човен з подружжям пенсіонерів. 72-х річна жінка, Лавріненко Ніна Павлівна, загинула на місці, її ж чоловік був травмований. Із відкритого [листа](#) родичів убитої дізнаємося, що слідство всіляко затягувалося, та так і не було передано до суду. http://blog.prosud.info/drobotova_tetyana_borisivna.html

Виходячи зі змісту листа Кандидата (додаток 9) кримінальна справа була порушена відносно іншої особи, яку і було притягнуто до кримінальної відповідальності, із винесенням обвинувального вироку, текст якого міститься у Єдиному державному реєстрі судових рішень. Кандидатом ніколи не вчинялись перешкоди щодо встановлення всіх обставин та заходів які б заважали слідству.

Оскільки Громадська рада доброчесності не отримала відповідних документальних підтверджень від Кандидата, вважаємо, що дане питання має бути з'ясовано та пояснено Кандидатом під час співбесіди.

Відповідно до відомостей [досьє кандидата на посаду судді](#) (арк. 322) Громадська рада доброчесності має інформацію про неодноразові, більше восьми разів, відвідання Кандидатом протягом квітня 2014 – серпня 2016 рр. тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, що дає підстави вважати про ймовірність підтримання родинних зв'язків з Іщенко І.А. та Іщенко І.В.

Відповідно до декларації родинних зв'язків, падчерка Кандидата - Іщенко Ірина Анатоліївна була суддею Господарського суду Автономної Республіки Крим з червня 2006 р. по 19.04.2016 р. Іщенко Ірина Анатоліївна звільнена за порушення присяги судді в 2016 р. ([додаток 6](#)), на даний момент працює суддею на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, приймаючи рішення іменем Російської Федерації, в т.ч. про стягнення з українського “Приватбанку” понад 12 млрд рублів на користь російського “Фонду захисту вкладників” ([посилання на рішення](#)).

Відповідно до декларації родинних зв'язків чоловік падчерки Кандидата - Іщенко Ілля Вікторович, працював суддею Центрального районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим з грудня 2001 р. З 16.04.2014 р. Іщенко І.В., працюючи суддею на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим приймає рішення іменем Російської Федерації ([посилання на рішення](#)). Іщенко І.В. підозрюється Генеральною прокуратурою України за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України (державна зрада) у кримінальному провадженні №4201500000001289 від 26.06.2015 ([додаток 7](#)). Громадська рада доброчесності не має відомостей про звільнення судді Іщенко І.В., тому має обґрунтовані підстави вважати, що Іщенко І.В. продовжує отримувати заробітну плату судді, не здійснюючи повноважень.

Окрім цього, Громадська рада доброчесності не має можливості перевірити інформацію про допуск Кандидата до відомостей, що становлять державну таємницю, при цьому, якщо Кандидат має такий допуск, на думку Громадської ради доброчесності, відвідання ним тимчасово окупованих територій є неприйнятним.

Оцінюючи ці обставини, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат не може сприйматися як вільний від будь-якого неналежного зв'язку, упередження або впливу в очах розумного спостерігача.

Звісно, громадяни України не позбавлені права відвідувати тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим. Однак, під кутом зору розсудливої людини, особа, яка займає посаду судді у вищому судовому органі України, мала би утриматися від таких поїздок, щоб запобігти будь-яким підозрам у тому, що така особа узгоджує свої дії з представниками Російської Федерації та отримує від них гарантії безпеки.

Виходячи зі змісту листа Кандидата (додаток 9) особи, зазначені в декларації родинних зв'язків, ніколи з Кандидатом не проживали разом та не мали спільного побуту. Ні з ким, окрім свого чоловіка, взаємних прав та обов'язків Кандидат не має, як і її син. Ці відомості були відображені Кандидатом за власною волею, саме з метою уникнення непорозумінь та звинувачень в укриванні відповідної інформації. Ні Кандидат, ні її чоловік та син ніколи не брали участі у будь-яких заходах, спрямованих проти територіальної цілісності України. При цьому Кандидат підтверджує відвідання у 2014-2016 роках території Кримського півострова, що спочатку було пов'язано з необхідністю відвідування тяжко хворих близьких родичів, а згодом це було пов'язано з відвідуванням місць поховання близьких родичів. Кандидат зазначає, що про кожну поїздку повідомлялись у письмовому вигляді відповідні органи.

Оскільки Громадська рада доброчесності не отримала відповідних документальних підтверджень від Кандидата, вважаємо, що дане питання має бути з'ясовано та пояснено Кандидатом під час співбесіди.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки

1. Інформація Державного земельного кадастру;
2. Інформація Державного земельного кадастру;
3. Декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2015 рік від 30.03.2016 р.;
4. Декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015 рік від 28.10.2016 р.;
5. Витяг з Єдиного державного реєстру МВС України;
6. Постанова про звільнення судді;

7. Повістка Іщенко І.В.;
8. Копія листа Генеральної прокуратури України від 12.04.2017;
9. Лист від Кандидата.

Координатор

Громадської ради доброчесності